

VIÐMERKINGAR

SAMBAND
EIRIKUR LINDENSKOV
EIRIKUR@SOSIALURIN.FO
TLF 341800

Eingin skal doyggja í ferðsluni

Í gjár fall aftur ein harður dómur í Føroya Rætti í einum syndarligum máli um ferðsluvanlukku, sum hevur kravt mannalív. Dómarin gjørdi í dómsúrskurðinum greitt, at dómurin var harður, tí at samfelagið ikki góðtekur slíkan atburð í ferðsluni.

Tað ljóðar gott, at Føroya Rættur leggur dent á slíkt, tí slíkur atburður, sum í hesum føri førði til eina álvarsama vanlukku, skal ikki góðtakast. Men slíkur atburður skal so sanniliga heldur ikki góðtakast, tá bilførarar seta mannalív í vanda – men bara eru so hepnir, at vanlukkan ikki hendi.

Tað er vísundaliga prógvað, at ymsu lógarásetingarnar – ferðslutrygdini at frama – seinastu árinu hava minkað munandi um álvarsligu skaðarnar – og andlátini í ferðsluni. Deyðstølini í ferðsluni minkaðu munandi, tá lógarkravið um at brúka trygdarbeltið kom fyri góðum 20 árum síðani. Og ferðin á landsvegnum minkaði munandi, tá lógin varð herd soleiðis, at tú misti koyrikortið, um tú koyrði 30 km/t meira enn loyvt var.

Ráðið fyri Ferðslutrygd hevur gjørt eitt stórt arbeiði til tess at fáa myndugleikarnar at taka undir við 0-hugsjónini, ið hevur sum aðalmál, at eingin skal doyggja ella verða álvarsliga skaddur í ferðsluni. Løgtingið hevur samtykt hesa hugsjón – men enn vantar, at vit øll, sum ferðast í ferðsluni, taka hana til okkum.

Sum løgreglumaðurin vísti á í sendingini Bilradio á Rás2 í gjár, so vóru vit heilt niðri á einum andláti í ferðsluni í 1998. Tað vísir, at tað ber til at náa 0-hugsjónini. Tó vísti hann eisini á, at tøluni tvey tey seianstu árinu hava verið sjei fólki um árið, sum eru deyð í ferðsluni. Tað er so tað mesta í hesari øldini.

Havandi 0-hugsjónina í huga, so er tað kanska margháttligt, at løgtingið fyri fáum árum síðani linkaði revsingina fyri at koyra ov skjótt – eftir tilmæli frá løgregluni, væl at merkja. Fyrr var tað so, at hamarin fall, um tú koyrði 30 km/t meira enn loyvt var. So visti tú, at tú misti koyrikortið. Men soleiðis er ikki meira, nú fært tú ein kjans afturat, tú sleppur til nýggja koyriroynd og fært eina bót. Hetta varð sagt at verða harðari revsing, skil tað, hvør skilja vil – men tað gevur tær ein nýggjan kjans at skikka tær pent...

Ein revsing, sum merkist, er sjálvandi at missa koyrikortið.

Socialurin

Føroya Symfoniorkestur 25 ár

BO ISHOLM

Leiðari í Tórshavnar Musikksskúla

- en fødselsdagshilsen fra Tórshavnar Musikksskúli

Når Føroya Symfoniorkestur i år fejrer sit 25 års jubilæum, går tankerne helt naturligt på strejftog op og ned gennem årene, der er gået. En egentlig historisk og kronologisk redegørelse vil jeg afholde mig fra, da jeg kun har opholdt mig på Færøerne i mindre en halvdelen af orkesterets levetid. Som daglig leder af Tórshavnar Musikksskúli falder det mig derimod mere naturligt at skrive nogle linjer om forholdet mellem symfoniorkesteret og musikskolen – et på mange måder symbiotisk forhold (ifølge fremmedordbogen er symbiose lig med ”samliv mellem organismer af forskellig art til indbyrdes gavn”).

Intet orkester uden en forudgående skoling af dets medlemmer. Det vidste allerede Erik Petersen og daværende borgmester i Tórshavn M. A. Jacobsen, da de i 1942 satte en annonce i Dimmalætting, hvori de tilbød undervisning i violinspil og musikteori ”fyr i at nøre um ansin fyr i musikki, soleiðis at vit her heima eins og í øðrum londum so við og við kundu fingið eitt lið av ungum og hugagóðum fólki, sum vóru dugnalig til samanspæl”. Visionen var med andre ord allerede dengang at skabe et orkester, og Tórshavnar Musikksskúli var også i mange år synonymt med Erik Petersens kammerorkester, der med sine mange koncerter i Kommuneskolens aula

satte sit særlige præg på Tórshavns musikliv. En mere organiseret og landsdækkende musikskolevirksomhed med et bredere sigte så først dagens lys i starten af 80’erne, og da foregangsmanden Ólavur Hátun begyndte at ansætte konservatorieuddannede musikere fra ind- og udland som lærere i musikskolen, var grundlaget for at etablere et egentligt symfoniorkester tilstede. Og således kunne vi – op til dagen i dag – fortsætte med at udrede de bånd, som knytter symfoniorkester og musikskole sammen – ikke blot af praktiske årsager, men fordi de tilsammen danner et netværk af vitale nerveårer i det klassiske musikliv på Færøerne.

Selv om befolkningstallet rent statistisk taler imod det, og ressourcerne er alt for små, fremtræder Føroya Symfoniorkestur i dag som en velfungerende enhed af høj kunstnerisk standard og med endnu højere mål i sigte. Orkesterets semi-professionelle struktur, som kunne ligne en af omstændighederne på tvungen nødvendighed, har vist sig at være en kæmpegevinst for musikskolen. Det er af altafgørende betydning, hvilket miljø vore unge og evnerige musikere vokser op i, og det faktum, at en dygtig musikskoleelev kan sidde i et symfoniorkester og spille ved siden af en topprofessionel musiker (måske endda hans/hendes egen lærer og rollemodel), skaber nogle vækstmuligheder, som det ellers er meget få unge mennesker forundt i dag. Antallet af musikskoleelever i orkesteret (og somme tider også som solister) har i de senere år været stadigt voksende, og det skyldes ikke mindst, at musikskol-

en for 3 år siden startede et konservatorieforberevende undervisningstilbud ”Miðnámsskeið Tórshavnar Musikksskúla”, som bevirker, at vi beholder de unge musikere 2-3 år længere i orkesteret, inden de rejser udenlands og videreuddanner sig. I øjeblikket studerer 10-15 unge færingere på diverse musikskonservatorier i udlandet, og formår vi om nogle år at lokke de samme unge færdiguddannede musikere hjem igen, har vi ikke blot etableret en fødekæde, men Føroya Symfoniorkestur vil om få år være selvforsynende med musikere på alle pladser. Der begynder at tegne sig konturerne af et færøsk landshold for musik!

Udlandets interesse for færøsk musikliv har også været mærkbart voksende i de senere år, og der er en stigende tendens til, at færøske kunstnere udvider territoriet og rejser udenlands for at optræde. Det positive ved dette er, at spotlighten rammer bredt. Det er ikke blot festivalerne, songwriterkometerne, det etniske særpræg og den nordatlantiske punkrock, der får opmærksomhed – det er også den klassiske musik. Musikskoleelever har i en årrække deltaget i udenlandske konkurrencer som f.eks. Steinway Piano Festival, Berlinske Tidendes Klassiske Musikkonkurrence og DR’s ”Spil for livet” og har klaret sig godt – i nogle tilfælde bemærkelsesværdigt godt. Det har bl.a. medført, at nogle af de mest traditionsrige talentspejdere i dansk musikliv – Jacob Gade Fonden – på eget initiativ afholdt deres første legatoverrækkelse på Færøerne i september 2007, hvor såvel Føroya Symfoniorkestur som nogle af eleverne på ”Miðnámsskeið Tórs-

havnar Musikksskúla” blev tilgodeset. Denne anerkendelse er en tydelig tilkendegivelse af, at Jacob Gade Fonden til fulde forstår betydningen af et frugtbart samarbejde mellem symfoniorkester og musikskole. Og som krølle på historien tager Føroya Symfoniorkestur i august måned det første skridt ud i den store verden, idet de rejser til Danmark for at give en række koncerter.

Der har i de forløbne 25 år kun været mulighed for at samle orkesteret nogle få gange om året, og fordi der har været så få koncerter, har hver opførelse været noget særligt. Et fast publikum er blevet opbygget igennem årene, og da orkesteret i starten 90’erne indførte den årligt tilbagevendende nytårskoncert, lykkedes det via fjernsynet at komme ud til et bredere publikum. Uden at give afkald på musikkens kvalitet eller orkesterets niveau har Føroya Symfoniorkestur i de sidste par år oplevet et decideret folkeligt gennembrud med sine familiekoncerter til jul og koncerterne for børnehavsbørn og skolebørn. Med disse koncerter er orkesteret med til at vække en interesse hos børnene, som sikrer musikskolen et klientel i mange år fremover – og så er vi vist tilbage ved symbiosen igen!

Såvel antallet af koncerter som bredden i orkesterets virke er således øget betydeligt i de senere år, og Føroya Symfoniorkestur står i dag stærkere i færøsk kulturliv end nogensinde før. Jeg vil derfor ønske ikke blot orkesteret og dets medlemmer, men også bestyrelsen og orkesterets dynamiske dirigent Bernarður Wilkinson et stort tillykke med de første 25 år.

Socialurin

Socialurin

Stovnaður: 1927

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

jan@socialurin.fo

Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov

eirikur@socialurin.fo

Redaktiónsleiðari: Kári Mikkelsen

karim@socialurin.fo

Marknaðardeild: lýsing@socialurin.fo

Marknaðarleiddari: Gudny

Langgaard gudny@socialurin.fo

Tróndur Skaalum trondur@socialurin.fo

Høgni Thomsen hogni@socialurin.fo

Henrietta Hammer henrietta@socialurin.fo

Blaðfólk:

Áki Bertholdsen aki@socialurin.fo

Vílmund Jacobsen vilmund@socialurin.fo

Snorri Brend snorri@socialurin.fo

Magnus Gunnarsson maggi@socialurin.fo

Rígmor Dam rigmor@socialurin.fo

Rólant Waag Dam rolant@socialurin.fo

Leo Poulsen leo@socialurin.fo

Dorit Hansen dorit@socialurin.fo

Eyðun Klakstein eydun@socialurin.fo

Eyðna Skaale eydnaskaale@socialurin.fo

Anna V. Ellingsgaard anna@socialurin.fo

Ítróttur:

Jákup Mørk jakup@socialurin.fo

Niels Petersen niels@socialurin.fo

Myndamenn:

Álvur Haraldsen alvur@socialurin.fo

Jens Kristian Vang jensk@socialurin.fo

Kykmyndir:

Alvin Ellebye Andersen alvin@socialurin.fo

Socialurin í Norðoyggjum:

Nólsoyar Pálsgrøta 1, 700 Klaksvík

tel. 458686 fax 458687

e-post: klaksvik@socialurin.fo

Socialurin í Suðuroy:

tel. 375364 fax 375464

tel. 228814

e-post: aki@socialurin.fo

e-post: dagfinn@socialurin.fo

!!! Haldarar

sum ikki hava fingið blaðið, kunnu ringja til 341818 frá kl. 8.00-20.00 og boða frá, leygardag tó frá kl. 11.00-13.00

Uppseting/prent:

Uppseting: Socialurin

Prent: Prentmiðstöðin

Útgevandi:

Sp/rf Socialurin

Avgreiðsla:

Mán.-frí. 8-16

Tórsgøta 1, 100 Tórshavn

Tel. 341800, Fax 341801

Postadressa:

Postboks 76, 110 Tórshavn

E-mail:

post@socialurin.fo

lysing@socialurin.fo

lysingartorg@socialurin.fo

varp@socialurin.fo

Blaðið verður prentað

mánadag-fríggjadag klokkan 13³⁰

Lýsingar

Freistir:	Tekstlýsingar	Størri lýsingar	Lýsingartorgið	Heilsanir
Mánadagsblaðið	Mán. kl. 10	Frí. kl. 15	Frí. kl. 12	Frí. kl. 12
Týsdagsblaðið	Týs. kl. 10	Mán. kl. 15	Mán. kl. 12	Mán. kl. 12
Mikudagsblaðið	Mik. kl. 10	Týs. kl. 15	Týs. kl. 12	Týs. kl. 12
Hósdagsblaðið	Hós. kl. 10	Mik. kl. 15	Mik. kl. 12	Mik. kl. 12
Fríggjadagsblaðið	Frí. kl. 09	Hós. kl. 15	Hós. kl. 12	Hós. kl. 12

Størri lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og

áðrenn ásettu freistir.

Framhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Stødd:

Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39 mm og rúmið millum teigarnar er 4 mm.

Innsent tilfar

Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðslan ikki er kunnað um bústað og telefonnummar, verða ikki settar í blaðið.